

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223200825
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2223200825.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a Mgr. Matúš Staríček v právnej veci žalobkyne: A. B., narodená X.X.XXXX, bytom C. XXX, zastúpená: JUDr. Ladislav Pongrácz, advokát, so sídlom Alžbetínske námestie 1203/2, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1. Československá obchodná banka, a. s., IČO 36 854 140, so sídlom Žižkova 11, Bratislava, 2. Aukčný Dom, s.r.o., IČO 36 253 073, so sídlom Pribinova 3351, Hlohovec, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., so sídlom Mierové námestie 14, Trenčín, 3. D. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom F. XX/XX, F. G., o neplatnosť dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/19/2023-185 zo dňa 20. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12C/19/2023-91 zo dňa 25. októbra 2023 žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 26Co/31/2024-134 zo dňa 2. decembra 2024 v dôsledku podania odvolania žalobkyňou rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 12C/19/2023-91 zo dňa 25. októbra 2023 podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 12C/19/2023-185 zo dňa 20. marca 2025 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) tak, že žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (druhý výrok).

4. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 10 ods. 1, § 12 ods. 1, § 17 ods. 3, § 18 ods. 2, § 21 ods. 2, 3, 4, 5, § 22 ods. 1, 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných

dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, § 148 ods. 1, § 149 ods. 4, § 151a, § 151j ods. 1, § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 106 ods. 1, § 111 ods. 1, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 7P/42/2016-89 zo dňa 24.5.2018 bolo manželstvo žalobkyne (právoplatne dňa 14.6.2018) rozvedené. Podľa výpisu z Listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C. vyhotoveného dňa 8.3.2023 svedčí vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam, ktorých dražbu napadla žalobkyňa, žalovanému v 3. rade nadobudnuté dobrovoľnou dražbou pod Z-1110/2023. Na adrese nehnuteľností má evidovaný trvalý pobyt okrem žalobkyne ďalších 8 osôb, z toho 3 maloleté. Obec C. na žiadosť žalovaného v 2. rade Listom zo dňa 10.2.2022 oznámila, že žalobkyňa sa aj s bývalým manželom v obci nezdržiavajú, odsťahovali sa na neznámu adresu okolo augusta 2011. Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzavretou medzi ČSOB, a. s. (žalovaný v 1. rade) ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom ako záložcami dňa 5.11.2010 bola záložným právom k nehnuteľnostiam na adrese trvalého pobytu záložcov (bezpodielových spoluvlastníkov) zabezpečená pohľadávka z úveru poskytnutému tretej osobe. Obaja záložcovia uviedli na zmluve trvalú adresu v H.. V znení bodu IV.1 zmluvy boli povinní neodkladne záložného veriteľa okrem iného písomne informovať najmä o zmene svojho trvalého bydliska, pobytu, mena a priezviska, obchodného mena, respektíve sídla. Oznámením v Obchodnom vestníku č. 217/2020 dňa 10.11.2020 bol vyhlásený konkurz na majetok žalobkyne (25OdK/319/2020), oznámením dňa 19.1.2021 (OV 11/2021) bol konkurz zrušený. Listom zo dňa 18.10.2021 žalovaný v 1. rade vyzval žalobkyňu (na adresu podľa záložnej zmluvy) s poukazom na to, že na úverových splátkach zo zmluvy uzavretej s treťou osobou je dlh 832,25 eur, na úhradu omeškaných splátok s tým, že inak bude úver vyhlásený za splatný a banka začne s výkonom záložného práva formou dražby založenej nehnuteľnosti. Zásielka sa vrátila banke s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Listom zo dňa 17.12.2021 žalovaný v 1. rade oznámil žalobkyňi (na adresu podľa záložnej zmluvy) vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pre omeškanie so splácaním hypotekárneho úveru zo zmluvy uzavretej s treťou osobou. Zásielka sa vrátila banke s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Listom zo dňa 2.3.2022 žalovaný v 1. rade oznámil žalobkyňi (na adresu jej súčasného trvalého pobytu - evidovanú od 23. augusta 2010) zosplatenie úveru k 15.12.2021 s tým, že po márnej výzve na zaplatenie úverovej pohľadávky pristupuje k výkonu záložného práva - dražbou podľa zákona č. 527/2002 Z. z. Zásielka bola vrátená banke ako „neprevzatá v odbernej lehote“. Listom zo dňa 24.11.2022 žalovaný v 2. rade vyzval žalobkyňu na umožnenie ohliadky nehnuteľnosti za účelom vypracovania znaleckého ocenenia, výzva bola doručená žalobkyňi na adresu trvalého pobytu do vlastných rúk poštou 25.11.2022. Znalecký posudok o stanovení všeobecnej hodnoty založených nehnuteľností - pozemku a rodinného domu súp. č. XXX na ňom stojacom - bol doručený žalobkyňi na adresu trvalého pobytu do vlastných rúk poštou dňa 14.1.2022. Žalobkyňi bolo dňa 11.7.2022 poštou na adresu trvalého pobytu do vlastných rúk doručené oznámenie o dobrovoľnej dražbe (s určeným dátumom konania dražby 11.8.2022), dňa 19.9.2022 jej na adresu trvalého pobytu bolo do vlastných rúk doručené oznámenie o I. opakovanej dobrovoľnej dražbe (s určeným dátumom konania dražby 29.9.2022). S poukazom na § 17 zákona o dobrovoľných dražbách bolo pod číslom DDr. 003/2022 vydané dňa 17.1.2023 oznámenie o II. opakovanej dobrovoľnej dražbe s miestom konania v Galante s určeným dňom 7.2.2023 (zverejnené v OV 15/2023 z 23.1.2023). Predmetom dražby boli nehnuteľnosti vedené na Liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C. - stavba-rodinný dom s pozemkom, všeobecná hodnota predmetu dražby bola stanovená podľa znaleckého posudku na 30.900 eur, ktorá suma bola určená ako najnižšie podanie. Oznámenie bolo žalobkyňi doručené do vlastných rúk poštou na adresu trvalého pobytu dňa 20.1.2023. Podľa Notárskej zápisnice spísanej dňa 7.2.2023 na mieste napadnutej dražby notárom JUDr. Romanom Hebortom bol priebeh a vykonanie (3. kola) dražby osvedčený, dražby sa zúčastnili 4 záujemcovia, najnižšie podanie bolo znížené osemkrát, až dražobník č. 4 (žalovaný v 3. rade) urobil podanie pri 23.200 eur, po troch výzvach mu bol udelený príklep. Proti priebehu dražby neboli vznesené námietky. Bývalými vlastníkmi predmetu dražby boli označení žalobkyňa a jej bývalý manžel. Notárska zápisnica bola žalobkyňi doručená do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu poštou dňa 13.2.2023.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobkyňa v žalobe neoznačila tvrdeného predchádzajúceho (spolu)vlastníka, avšak žalobkyňa bola oprávnená domáhať sa neplatnosti dražby výlučne vo vzťahu k svojmu spoluvlastníckemu podielu, keďže dňom 14.6.2021 sa bezpodielové spoluvlastníctvo jej a bývalého manžela zmenilo v znení ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka na podielové s rovnakými podielmi (1/2). Vo vzťahu k druhej polovici dotknutých nehnuteľností

súd prvej inštancie nemal preukázanú aktívnu legitimáciu „dotknutej osoby“. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jej nebola doručená žiadna korešpondencia od banky, súd prvej inštancie konštatoval, že tento stav si spôsobila žalobkyňa sama, keď si voči banke preukázateľne nespĺnila informačnú povinnosť o zmene korešpondenčnej adresy, ku ktorej povinnosti sa zaviazala záložnou zmluvou (bod IV.1). Banka evidentne upozorňovala žalobkyňu ako záložného dlžníka (listami o výzve na zaplatenie omeškaných splátok, o zosplatnení úveru), že úver nie je splácaný, doručovala písomnosti na adresu uvedenú v zmluve, žalobkyňa potvrdila, že neinformovala banku o zmene pobytu, pritom v čase doručovania podľa oznámenia obce sa nezdržiavala ani na adrese trvalého pobytu. Banka si splnila svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 1511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyni písomne na adresu trvalého pobytu oznámila začatie výkonu záložného práva, napriek tomu, že žalobkyňa si zásielku na pošte neprevzala v úložnej lehote, zásielka sa podľa ustanovenia § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje za doručenú. Následne žalobkyňa oznámenia dražobníka - žalovaného v 2. rade riadne na pošte preberala, avšak v zmysle ustanovenia § 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách nepreukázala, že namietala v zákonnej lehote 10 pracovných dní od doručenia znaleckého posudku (ktorý jej bol preukázateľne doručený dňa 14.1.2022) hodnotu nehnuteľností - predmetu dražby zistenú znaleckým posudkom. K žalobkyňou namietanej vzdialenosti miesta dražby od predmetu dražby súd prvej inštancie uviedol, že obec C. od miesta výkonu dražby (mesto Galanta) je vzdialená 60,4 km, z notárskej zápisnice vyplýva, že dražby sa zúčastnili štyria záujemcovia – dražitelia, ktoré skutočnosti nasvedčujú tomu, že nejde o neprimeranú vzdialenosť, ktorá by záujemcov o dražbu obmedzila v účasti. Keďže súd prvej inštancie nezistil pochybenia zákona v dražobnom procese, ani dôvody, pre ktoré by bola neplatná záložná zmluva, žalobu zamietol.

7. Súd prvej inštancie žalovaným ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie zo skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, a to v otázke aktívnej legitimácie žalobkyne, nakoľko žalobkyňa je dotknutou osobou, teda je aktívne legitimovaná aj podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobkyňa v žalobe označila aj ďalšieho predchádzajúceho vlastníka - bývalého manžela, ktorý má vlastné bývanie, zbavil sa svojich dlhov v konkurznom konaní a vôbec sa nestará o ich spoločné deti, aj výživné platí iba v minimálnej výške. Žalobkyňa bola oprávnená domáhať sa určenia neplatnosti dražby k celej nehnuteľnosti, nakoľko k vyhláseniu dražby došlo z dôvodu nezaplatenia splátok spoločného úveru s bývalým manželom. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpí vadou, ktorá spočíva v tom, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách a Občianskeho zákonníka o nerozlučnom spoločenstve účastníkov konania a o nemožnosti účinne sa domáhať určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby žalobkyňou vo vzťahu k celej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu v otázke doručenia zásielok, keďže žalobkyňa nemala vedomosti o nesplatení úveru, ani o vyhlásení splatnosti úveru, o dobrovoľnej dražbe sa dozvedela neskoro, nemohla sa vyjadriť k znaleckému posudku a namietat hodnotu stanovenú znaleckým posudkom. Dražba sa uskutočnila v Galante, pričom predmetný rodinný dom sa nachádza v blízkosti mesta Dunajská Streda. Dražobník mal a musel predpokladať najväčší záujem o draženie predmetného rodinného domu v okolí Dunajskej Stredy. Žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, resp. zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd určí neplatnosť dobrovoľnej dražby.

9. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná v 1. rade. Vo vyjadrení uviedla, že sa plne stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie v tejto veci, ako aj s výrokom rozsudku. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav úplne a správne, vykonal všetky potrebné dôkazy, na základe ktorých dospel k správnym skutkovým zisteniam. Taktiež súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v písomnom vyhotovení rozsudku riadne odôvodnil. Žalovaná v 1. rade navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

10. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v 2. rade. Vo vyjadrení uviedol, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a zákonný a odvolacie námietky žalobkyne za úplne nedôvodné. Z obsahu žaloby a dokonca aj z obsahu podaného odvolania je úplné zrejmé, že žalobkyňa skutočne neoznačila zostávajúceho podielového spoluvlastníka za subjekt sporu.

Príslušné nehnuteľnosti tvoria podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej bývalého manželka s výškou spoluvlastníckeho podielu každého z nich v rozsahu 1/2. Vzhľadom na uvedené absencia bývalého manžela žalobkyne v konaní ako subjektu sporu, či už na strane žalobkyne alebo na strane žalovaných, vylučuje, aby sa žalobkyňa s poukazom na § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách mohla úspešne domáhať určenia neplatnosti dražby k predmetným nehnuteľnostiam ako celku. Je evidentné, že v prejednávanej veci je/bol práve postup podľa § 78 ods. 2 Civilného sporového poriadku dôvodný a potrebný. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobkyne o údajnom nesprávnom skutkovom zistení súdu prvej inštancie v prípade doručovania zásielok žalobkyňi, žalovaná v 2. rade považuje prednesenú odvoláciu námietku žalobkyne formulovanú tak extrémne vágne a neurčito, že nie je možné k nej zaujať akékoľvek bližšie stanovisko. Čo sa týka zvoleného miesta konania napadnutej dobrovoľnej dražby, za neprimerané možno bez ďalšieho považovať iba také miesto konania dražby, ak ním je v prípade dražby bežnej nehnuteľnosti (bytu alebo rodinného domu) určenej na každodenné bývanie, miesto vzdialené niekoľko stoviek kilometrov od miesta, v ktorom sa dražená nehnuteľnosť nachádza (nie vzdialenosť do 100 km). Nakoľko v prípade napadnutej dobrovoľnej dražby sa miesto konania napadnutej dražby nachádzalo cca 52 km od miesta predmetu dražby s bezproblémovou dostupnosťou z mesta Dunajská Streda, je pretrvávajúca námietka žalobkyne o údajnej neprimeranej vzdialenosti miesta konania dražby od miesta, kde sa príslušné nehnuteľnosti nachádzajú, úplne nedôvodná. Žalovaný v 2. rade navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

11. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v 3. rade. Vo vyjadrení uviedol, že si nie je vedomý toho, že by bolo došlo k akémukoľvek protiprávnemu postupu v priebehu dražby, resp. opakovanej dražby a žalobkyňa porušenie zákona v priebehu tohto konania ani nepreukázala. Žalovaný v 3. rade sa dražby zúčastnil spôsobom, ktorý je v súlade s platnými právnymi predpismi a v zmysle príslušných ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách splnil zákonné podmienky na to, aby sa mohol zúčastniť dražby ako dražiteľ a predmet dražby vydražiť. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražobného konania, sa riadne a v súlade s platnými právnymi predpismi stali dňom 7.2.2023 jeho vlastníctvom a žalovaný v 3. rade za nehnuteľnosti riadne zaplatil. Žalobkyňa a množstvo jej rodinných príslušníkov a blízkych osôb nehnuteľnosti k dnešnému dňu stále užívajú, pričom tak robia bezodplatne na úkor žalovaného v 3. rade. Žalovaný v 3. rade navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

13. Predmetom konania je nárok žalobkyne voči žalovaným na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej v Galante dňa 7.2.2023 nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie C., ako parcela registra „C“ č. 966/4 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 800 m², rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele registra „C“ č. 966/4. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobkyne je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol, keď žalobu v celom rozsahu zamietol.

14. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody

preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozíčná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 Civilného sporového poriadku zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 Civilného sporového poriadku dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatnenej požiadavky, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci samej, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmvaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu žalobkyňi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

16. Podstatou odvolacej argumentácie žalobkyne bolo namietanie, že napadnutý rozsudok trpí skutkovými vadami, nakoľko súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov a v dôsledku väd v skutkových zisteniach vec aj nesprávne právne posúdil.

17. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak aj žalobkyňa v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

18. Žalobkyňa podala odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku.

19. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku je treba ako prvoradé uviesť, že tento odvolací dôvod dopadá pod akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

22. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ.

23. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiaca úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

24. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalobkyňou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

25. Ako prvá žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie vyvodil nesprávne právne závery v otázke aktívnej vecnej legitímácie. Súd prvej inštancie v ods. 14. napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobkyňa je oprávnená domáhať sa neplatnosti dražby výlučne vo vzťahu k jej spoluvlastníckemu podielu na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobkyňa nesúhlasila s týmto záverom súdu prvej inštancie a v odvolaní namietala, že je aktívne legitimovaná podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách domáhať sa neplatnosti dražby k celej nehnuteľnosti, nakoľko k vyhláseniu dražby došlo z dôvodu nezaplatenia splátok spoločného úveru s bývalým manželom (podielovým spoluvlastníkom).

26. Zákon taxatívne stanovuje okruh strán sporu súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Všetky zákonom určené osoby musia v konaní vystupovať, či už na strane žalobcov alebo žalovaných. Z pohľadu procesného práva ide o nútené spoločenstvo, teda procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (§ 78 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Účasť všetkých zákonom určených subjektov je podmienkou úspechu žaloby, inak musí súd žalobu zamietnuť. Účelom stanovenia okruhu strán sporu je, aby všetky osoby, ktoré boli dražbou zásadným spôsobom dotknuté, mali možnosť prezentovať svoj postoj k platnosti dražby, v konaní uplatniť svoje práva prostriedkami procesného útoku, resp. procesnej obrany. Stranou sporu preto musí byť osoba, ktorá dražbu navrhla, osoba, ktorá dražbu realizovala, predchádzajúci vlastník, ktorý príklepom na dražbe stráca vlastnícke právo k predmetu dražby, vydražiteľ, ktorý príklepom na dražbe nadobúda vlastnícke právo k predmetu dražby a osoba, ktorá bola dražbou dotknutá na jej právach. Stranou sporu teda musí byť v zmysle zákona predchádzajúci vlastník predmetu dražby, v prípade, ak predmet dražby je v podielovom spoluvlastníctve, súdom prvej inštancie aplikované ustanovenie § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách je nutné vykladať tak, že stranou sporu musia byť všetci jeho podieloví spoluvlastníci. Rovnako to platí v prípade viacerých vydražiteľov alebo navrhovateľov dražby. V preskúmanom prípade nie sú stranami sporu všetky zákonom určené osoby. Stranou sporu je len jeden z podielových spoluvlastníkov predmetu dražby (žalobkyňa) a druhý spoluvlastník predmetu dražby I. B. v konaní nevystupuje ani na strane žalobcov a ani na strane žalovaných. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že v žalobe označila aj ďalšieho predchádzajúceho spoluvlastníka - bývalého manžela. K uvedenému odvolací súd uvádza, že samotné skutkové tvrdenie žalobkyne v žalobe, že s I. B. boli vlastníkami predmetu dražby (viď odôvodnenie žaloby), ešte neznamená, že ho označila za stranu sporu, naviac za situácie v prejednávanej veci, keď žalobkyňa výslovne v žalobe za žalobkyňu označila výlučne seba a za žalovaných označila Československú obchodnú banka, a. s., Aukčný Dom, s.r.o., D. E.. Pokiaľ žalobkyňa vo vzťahu k požiadavke na určenie neplatnosti dražby k spoluvlastníckemu podielu vo vlastníctve I. B. argumentuje v odvolaní tým, že je oprávnená domáhať sa neplatnosti dražby celej nehnuteľnosti ako dotknutá osoba v zmysle ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, nezbavuje ju to jej

zodpovednosti za určenie správneho okruhu strán sporu. Z povahy núteného spoločenstva totiž vyplýva, že ak niektorý zo subjektov vymenovaných v uvedenom ustanovení nevystupuje na strane žalobcu, musí byť označený za žalovaného. Nakoľko žalobkyňa zjavne opomenula v žalobe označiť druhého spoluvlastníka predmetu dražby za stranu sporu, správne súd prvej inštancie žalobu o neplatnosť dražby k spoluvlastníckemu podielu vo vlastníctve I. B. zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie.

27. Odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť, že žalobkyňa výslovne v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie i z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, pričom inú vadu konania videla v tom, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách a Občianskeho zákonníka o nerozlučnom spoločenstve a o nemožnosti domáhať sa určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vo vzťahu k celej nehnuteľnosti. K uvedenej odvolacej argumentácii považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ak súd neaplikoval na zistený skutkový stav príslušnú právnu normu, jedná sa o nesprávne právne posúdenie veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobkyňa si zjavne zamieňa inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku a právnu vadu rozhodnutia v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Odvolací dôvod uvádzaný žalobkyňou podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku nie je potom daný.

28. K odvolacej námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne doručenia zásielok, odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za dostatočné. Pokiaľ ide o unesenie dôkazného bremena žalovanými, založenom na nimi navrhnutých dôkazov, tu k záverom súdu prvej inštancie ťažko niečo dodať. Vo vzťahu k tejto argumentácii žalobkyne je nutné konštatovať v zhode so súdom prvej inštancie, že v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaná v 1. rade preukázala doručovanie Výzvy na úhradu pohľadávky zo 18.10.2021 žalobkyňi na adresu uvedenú v záložnej zmluve (zásielka vrátená s oznámením „adresát neznámy“), doručovanie Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 17.12.2021 na adresu žalobkyne uvedenú v záložnej zmluve (zásielka vrátená s oznámením „adresát neznámy“) a doručovanie Oznámenia o vyhlásení úveru za splatný a o začatí výkonu záložného práva zo dňa 2.3.2022 na adresu trvalého pobytu (zásielka vrátená s oznámením „neprevzatá v odbernej lehote“), žalovaný v 2. rade preukázal doručenie Oznámenia o dobrovoľnej dražbe s dátumom konania dražby dňa 11.8.2022 do vlastných rúk žalobkyne dňa 11.7.2022, Oznámenie o I. opakovanej dobrovoľnej dražbe s dátumom konania dňa 29.9.2022 do vlastných rúk žalobkyne dňa 19.9.2022, doručenie Znaleckého posudku č. 204/2022 žalobkyňi do vlastných rúk dňa 14.1.2022 a odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v odseku 9. vo vzťahu k vyhodnoteniu dôkaznej situácie ohľadne doručovania a v odseku 18. vo vzťahu k právnomu posúdeniu zasielania a doručovania písomností na adresu uvedenú žalobkyňou v záložnej zmluve a na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky (tzv. registrovanú adresu), resp. následkov nesplnenia informačnej povinnosti voči žalovanej v 1. rade o zmene korešpondenčnej adresy v zmysle Čl. IV, bodu 1. Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 5.11.2010. V nadväznosti na preukázané doručenie Znaleckého posudku č. 204/2022 žalobkyňi do vlastných rúk dňa 14.1.2022 rovnako správne súd prvej inštancie konštatoval v ods. 18. preskúmaného rozsudku neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou, že vzniesla v zákonnej lehote 10 dní od doručenia námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby.

29. Žalobkyňa v odvolaní namietala neplatnosť dražby aj z dôvodu vzdialenosti vykonania dražby v meste Galante od dražených nehnuteľností v obci C.. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s uvedenou námietkou v ods. 20., 21. napadnutého rozsudku a odvolací súd sa opäť stotožňuje s vyriešením tejto otázky súdom prvej inštancie. Odvolací súd dopĺňa, že z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/100/2012 (R 138/2014), 8Cdo/58/2018, 8Cdo/289/2019, 9Cdo/142/2019, 2Cdo/144/2021) vyplýva, že za neprimerané možno bez ďalšieho považovať také miesto konania dražby, v prípade dražby určenej na každodenné bývanie, ktorým je miesto vzdialené niekoľko sto kilometrov od miesta, v ktorom sa dražená nehnuteľnosť nachádza. Tiež súd prvej inštancie náležite zhodnotil, že vzdialenosť 60,4 km medzi miestom konania dražby a draženými nehnuteľnosťami zásadným spôsobom neobmedzila možnosť účasti na dražbe potencionálnych záujemcov, keďže sa dražby zúčastnili štyria záujemcovia.

30. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu tak jednoznačne svedčia tomu, že v súdenom spore nie sú dané dôvody neplatnosti dražby. Polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vyslovených právnych záverov pre nezohľadnenie právnej argumentácie strany sporu, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Závery súdu prvej inštancie, čo do nesplnenia podmienok určenia neplatnosti dražby v napadnutom rozsudku treba považovať za súladné so zákonom a skutkovými zisteniami plynúcimi z riadneho dokazovania a odvolaciemu súdu ostáva len konštatovať správnosť dôvodov použitých na podporu takýchto záverov a s týmito sa v rozhodujúcej časti stotožniť. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil.

31. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalobkyne s napadnutým rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Žalobkyňa v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov, než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa uplatneného nároku žalobcu. Odvolacie námietky žalobkyne ohľadne nesprávnych skutkových zistení a právnych záverov konštatovaných súdom prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

32. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú naplnené.

33. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

34. Vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne odvolacie dôvody. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej za vecne správny a žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom správnosť rozhodnutia o náhrade trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúcich z tzv. zásady úspechu nespochybnila (v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jej odvolanie dôvodné.

35. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, je vecne správny. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

36. O náhrade trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešným žalovaným priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).